

ZATERDAG 11 JULI 1998 - 21

Willy van der Linden uit Mierlo ziet het telen van kersen als een soort sport.

Schrале kersenoogst al voorbij

door Ton van der Sande

MIERLO – De kersenoogst is nu op z'n hoogtepunt en moet worden geplukt, maar er hangt een kers meer aan de boom. De laatste kersen zijn twee weken geleden geplukt, van de boom gevallen of door de spreuwen opgevreten. Het waren er dit jaar door de vroege hittegolf maar een handjevol per boom.

Tuinder Willy van der Linden aan de Eendenpoel in Mierlo heeft een boomgaard met ruim honderd kersenvoeten, waarvan bijna de helft de echte Mierlose Zwarte. Dit jaar was de oogst tien kilo en hoewel hij dichtbij de woning woont, niet de moeite waard om te verkopen. Het was vijf kersen plukken

en vier weggooien. Wat overbleef hebben we zelf gegeten, ingemaakt en weggegeven. Natuurlijk hebben we struif gegeten. Nu nog komen er dagelijks mensen langs om Mierlose Zwarte te kopen voor de pannenkoek. Maar we hebben geen kersen. Dat is jammer, want ik vind het altijd een gezellige tijd, die mensen hier aan de deur", vertelt Van der Linden.

Hittegolf

Dit jaar heeft de vroege hittegolf de kersentuinder parten gespeeld. „Er zijn veel kersen opengesprongen. Het is een week of twee erg warm geweest. Als het dan gaat regenen, groeien ze te hard. De eerste dag geeft dat

niet, maar de tweede dag wel. Het velletje groeit niet zo snel als het vruchtvlees. Dan barsten de kersen open en worden ze rot.”

Vorig jaar viel er ook al weinig te plukken omdat de kersenvoeten last hadden van

OOK DIT JAAR WEINIG KERSEN IN MIERLO

de hagelschotziekte. En door de nachtvorst in het voorjaar was de oogst al veel minder. „Ik reken nergens meer op”, zegt Willy van der Linden. „Ik doe het erbij. Als ik eraan kan verdienen, is dat mooi meegenomen. Oudere

mensen begrijpen er niets van. Die zeggen dat er tot een jaar of twintig geleden nooit een oogst mislukte. Er waren ieder jaar kersen.”

Sport

Kersen telen is voor Van der Linden ook een soort sport. Hij is drie weken per jaar bezig spreuwen te verjagen. Hij heeft allerlei trucjes. De ene dag hangt hij vogelverschrikkers in de boom, de andere dag maakt hij herrie. „Je moet steeds iets anders doen. Al is het maar een half uur per dag. Dan trekken ze ergens anders heen. Maar iedere dag een vogelverschrikker of iedere dag lawaai, went zo voor die vogels.” Van der Linden houdt zijn boomgaard aan omdat het

hem pijn zou doen de kersenvoeten om te zagen. „Ze horen bij Mierlo. Veel mensen hebben in hun tuin een of twee kersenvoeten. Voor het geld hoef ik het niet te doen. In Turkije en Griekenland plukken ze voor een dubbeltje per kilo. En tegenwoordig is het vandaag daar geplukt, morgen in ons land in de winkels. De inkoopprijs is f 1,50 en in de winkel liggen ze voor f 2,50. Daar kan ik het niet voor doen”. Eigenlijk zou Willy van der Linden zijn boomgaard moeten omdoen en 'oogstzeker spul' planten. Met bonen en peulen zou hij meer verdienen. Hij laat nu schapen onder de kersenvoeten lopen. „Daar verdien ik ook iets mee.”